

ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥

The mortal beats the drum for a few days, and then he must depart.

ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

With so much wealth and cash and buried treasure, still, he cannot take anything with him. ||1||Pause||

ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੇਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

Sitting on the threshold, his wife weeps and wails; his mother accompanies him to the outer gate.

ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥

All the people and relatives together go to the crematorium, but the swan-soul must go home all alone. ||1||

ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥

Those children, that wealth, that city and town - he shall not come to see them again.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥

Says Kabeer, why do you not meditate on the Lord? Your life is uselessly slipping away! ||2||6||